

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.295 van 27 juni 2000
in de zaak A. 55.212/VII-12.392.**

In zake : José DEFOUR,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat José DEFOUR op 16 december 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 21 oktober 1993 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij zijn beroep tegen het besluit van 17 augustus 1993 van het bestuur milieu-inspectie, buitendienst West-Vlaanderen van AMINAL, houdende het opleggen aan de verzoeker van dwangmaatregelen betreffende het heropvullen van zijn stallen, gelegen aan de Joos de ter Beerstlaan 75, te Pittem, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 23 september 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoeker;

Gelet op de beschikking van 17 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 maart 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. DEWANDRE die, loco advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoeker, en van advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoeker beschikte aanvankelijk over een vergunning om een varkensfokkerij met maximum 1.500 mestvarkens en 100 zeugen uit te baten.

Die vergunning is verstreken sinds 9 april 1996.

1.2. Met een ministerieel besluit van 21 juni 1988 werd aan de verzoeker de regularisatievergunning geweigerd voor de uitbreiding van zijn inrichting met twee nieuwe varkensstallen voor 1.200 dieren.

1.3. Op 2 juli 1992 stelt de milieu-inspectie van West-Vlaanderen lastens de verzoeker een proces-verbaal op wegens het onvergund houden van 2.250 mestvarkens.

1.4. Met een ministerieel besluit van 5 juli 1993 wordt verzoekers aanvraag tot omvorming van zijn varkensfokkerij door vermindering met 100 zeugen en uitbreiding met 850 mestvarkens geweigerd.

Het annulatieberoep dat door de verzoeker tegen dit weigeringsbesluit werd ingesteld, werd door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 74.260 van 11 juni 1998.

1.5. Op 12 augustus 1993 stelt de milieu-inspectie vast dat op de inrichting 2.252 mestvarkens gehouden worden.

Als dwangmaatregel wordt opgelegd :

"In toepassing van artikel 65 van het VLAREM mogen er bij het heropvullen van de stallen maximaal 1500 mestvarkens in de stallen gebracht worden conform de vergunning".

1.6. Op 25 augustus 1993 tekent de verzoeker bij de Vlaamse regering beroep aan tegen de voormelde dwangmaatregel.

1.7. Met het bestreden besluit verwerpt de verwerende partij dat beroep en bevestigt zij de beroepen dwangmaatregel.

Dit besluit steunt hoofdzakelijk op de volgende motivering :

"Gelet op het feit dat voormelde beroepindiener de volgende aanspraken en bezwaren doet gelden :

- tegen de weigeringsbeslissing van de Minister zal tijdig beroep worden aangetekend bij de Raad van State, wegens onwettigheid van dit besluit;
- het is onredelijk nu dwangmaatregelen te treffen, terwijl nog een procedure hangende is;
- de hinder blijft dezelfde bij een volledige of deelse bezetting van de stallen, dus een onredelijke verplichting tot slechts gedeeltelijke exploitatie;

Gelet op het besluit nr. BMV/00001046/602, van 05 juli 1993, van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, houdende bevestiging van de beslissing nr. 37011/31/A/1, van 07/01/93, van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, houdende weigering van de vergunning aan de heer José DEFOUR om een varkensfokkerij gelegen te 8740 Pittem, Joos de ter Beerstlaan 75, om te vormen en uit te breiden tot een totale capaciteit van 2.350 mestvarkens;

Gelet op het advies dd. 22 september 1993 van het Bestuur Milieuvergunningen van de Administratie Milieu, Natuur en Landinrichting;

Overwegende dat de dwangmaatregelen van het Bestuur Milieu-inspectie, buitendienst West-Vlaanderen van AMINAL concreet het bevel inhouden dat er bij het heropvullen van de stallen maximaal 1.500 mestvarkens in de stallen mogen gebracht worden, dat dit volledig conform de hoger vermelde ministeriële beslissing is, waarbij de uitbreiding van het totaal aantal mestvarkens van 1.500 dieren met 850 dieren werd geweigerd; dat bijgevolg de hier bestreden beslissing van het Bestuur Milieu-inspectie enkel tot doel heeft uitvoering te doen geven aan het ministerieel besluit van 5 juli 1993;

Overwegende dat de aanspraken en bezwaren aangehaald door de beroepindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- het feit dat beroeper stelt dat tegen de hoger vernoemde beslissing van de Minister tijdig beroep zal worden ingesteld bij de Raad van State is geen argument dat in het kader van onderhavige beroepsprocedure als relevant kan in aanmerking worden genomen. Overigens behoort het, bij een eventueel annulatieverzoek, tot de bevoegdheid van de Raad van State om te oordelen en uitspraak te doen over de door de beroeper geciteerde en vermeende onwettigheid van de ministeriële beslissing. Tot zolang blijft de geviseerde

- ministeriële beslissing zeker volkomen rechts-geldig;
- het is niet juist dat er nog een procedure hangende is, wanneer beroeper in hetzelfde schrijven stelt dat er tijdig beroep zal aangetekend worden bij de Raad van State. Bovendien staat een eventuele beroepsprocedure bij de Raad van State tegen de ministeriële beslissing van 5 juli 1993 onafhankelijk van deze beroeps-procedure inzake een bestreden beslissing van het Bestuur Milieu-inspectie;
 - dat de hinder dezelfde zou zijn bij een volledige of deelse bezetting van de stallen is een niet-bewezen en zelfs ongegronde bewering, die trouwens niet de kern van deze zaak raakt".

1.8. Met een ministerieel besluit van 14 oktober 1996 wordt de hernieuwing van verzoekers inrichting vergund, doch wordt andermaal een uitbreiding van de varkensstapel geweigerd.

Het annulatieberoep dat de verzoeker tegen deze weigering heeft ingesteld (zaak A. 72.594) is nog hangende;

2. In rechte

Overwegende dat de vordering onontvankelijk is om de volgende redenen :

2.1. Het eerste middel stelt dat het bestreden besluit laattijdig is genomen.

Volgens het vierde middel is de bewijskracht van processen-verbaal miskend.

Beide middelen zijn vreemd aan het al dan niet bestaan van een vergunning voor de exploitatie van de dieren waarop de dwangmaatregel betrekking heeft.

2.2. In het derde middel wordt aangevoerd dat een onderzoek door de minister van de middelen die in de annulatieprocedure tegen het weigeringsbesluit van 5 juli 1993 werden ontwikkeld "tot de onvermijdelijke conclusie zou geleid hebben dat de bestreden

dwangmaatregel onmogelijk steun kan vinden in de onwettige vergunningsweigering, nu aan beroeper redelijkerwijze de milieuvergunning voor de regularisatie van het bedrijf niet geweigerd kan worden".

Vermits evenwel het arrest nr. 74.260 van 11 juni 1998 verzoekers beroep heeft verworpen, is die conclusie onterecht.

Het betrokken weigeringsbesluit is immers definitief geworden en de onwettigheid ervan kan thans niet meer worden aangevoerd.

2.3. Het derde middel voert aan dat "de bestreden beslissing aan beroeper beveelt nog slechts 1.500 varkens op het bedrijf te houden", terwijl de verzoeker nochtans beschikt over een lopende exploitatievergunning voor 1.600 varkens, verleend bij koninklijk besluit van 9 april 1981.

Dit middel kan niet meer tot vernietiging van het bestreden besluit leiden, omdat de verzoeker er geen belang meer bij heeft, nu die vergunning inmiddels haar volledige uitwerking heeft gehad.

2.4. Uit het bovenstaande dient te worden besloten dat niet blijkt dat de verzoeker over een vergunning beschikt voor het houden van de dieren waarop de bestreden dwangmaatregel betrekking heeft, of dat de verwerende partij de rechtsplicht zou hebben om de gevraagde uitbreidingsvergunning te verlenen.

De beoogde vernietiging strekt er derhalve toe de verzoeker toe te laten voort te exploiteren zonder de daartoe decretaal vereiste vergunning.

Een dergelijk belang is niet het rechtens vereiste wettig belang dat toelaat een annulatieberoep in te stellen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.